

Sven Nordqvist

Findusas išsikrausto

UDK 821.113.6-93
No-58

Versta iš:
Sven Nordqvist
FINDUS FLYTTAR UT
Opal, Bromma, 2012

Knygos vertimą remia Švedijos meno taryba (The Swedish Arts Council)

ISBN 978-609-441-115-1

© Tekstas ir iliustracijos, Sven Nordqvist, 2012
Pirmą kartą išleido *Bokförlaget Opal AB*, Švedija
© Vertimas į lietuvių kalbą, Raimonda Jonkutė, 2013
© Leidykla „Nieko rimto“, 2013

Sven Nordqvist

Findusas išsikrausto

Iš švedų kalbos vertė Raimonda Jonkutė

Iliustracijos autorius

Vilnius
2013

Virš žalumoj skandinčios Petsono sodybos spindėjo rytmečio saulė. Medžiuose suokė čiulbėjo paukščiai. Kamanės, irgi jau nubudusios, dūzgė obelų žieduose, o vištidėje tyliai kudakavo vištos.

Tačiau buvo girdėti ir kitokių, kaime mažiau įprastų garsų.

Dunkst girgžt, dunkst girgžt, dunkst girgžt. Triukšmas sklido iš Petsono namų.

Žmonės kaip žmonės ketvirtą ryto paprastai miega. Bet Petsono miegamajame triukšmavo ne žmonės. Žinoma, tai buvo Findusas.

Petsonas neseniai pastatė katinui atskirą lovą. Tikrą mažą lovele su tampriomis spyruoklėmis. Šokinėti joje Findusui – tikras malonumas.

Vos pabudęs jis ir pasileido – dunkst girgžt, dunkst girgžt, dunkst girgžt.

Pažadintas Petsonas apsivertė ant kito šono ir pamėgino slėptis po pagalve.

– Iškvaišti galima nuo tokio triukšmo! – subarė sėsdamasis. – FINDUSAI! Gal gali tyliau, jei jau taip nenustygsti vietoj?! Ar pamiršai, ką vakar žadėjai?

Findusas liovėsi šokinėti.

– Kad netupėsiu ant kamino? – spėjo susimąstęs.

– Ne, šįkart aš ne apie tai, – papurtė galvą Petsonas. – Pagalvok, ką žadėjai vakar ir užvakar, ir užužvakar.

– Kad... neerzinsiu vištų?

– Ne!

– Kaaad neeeee... – striksėdamas Findusas stengėsi prisiminti savo pažadus.

– Tu sakei, kad daugiau nešokinėsi lovoje ketvirtą ryto!

– Ką, jau ketvirta ryto? – apstulbo Findusas. – O aš maniau, kad dar tik pusė penkių.

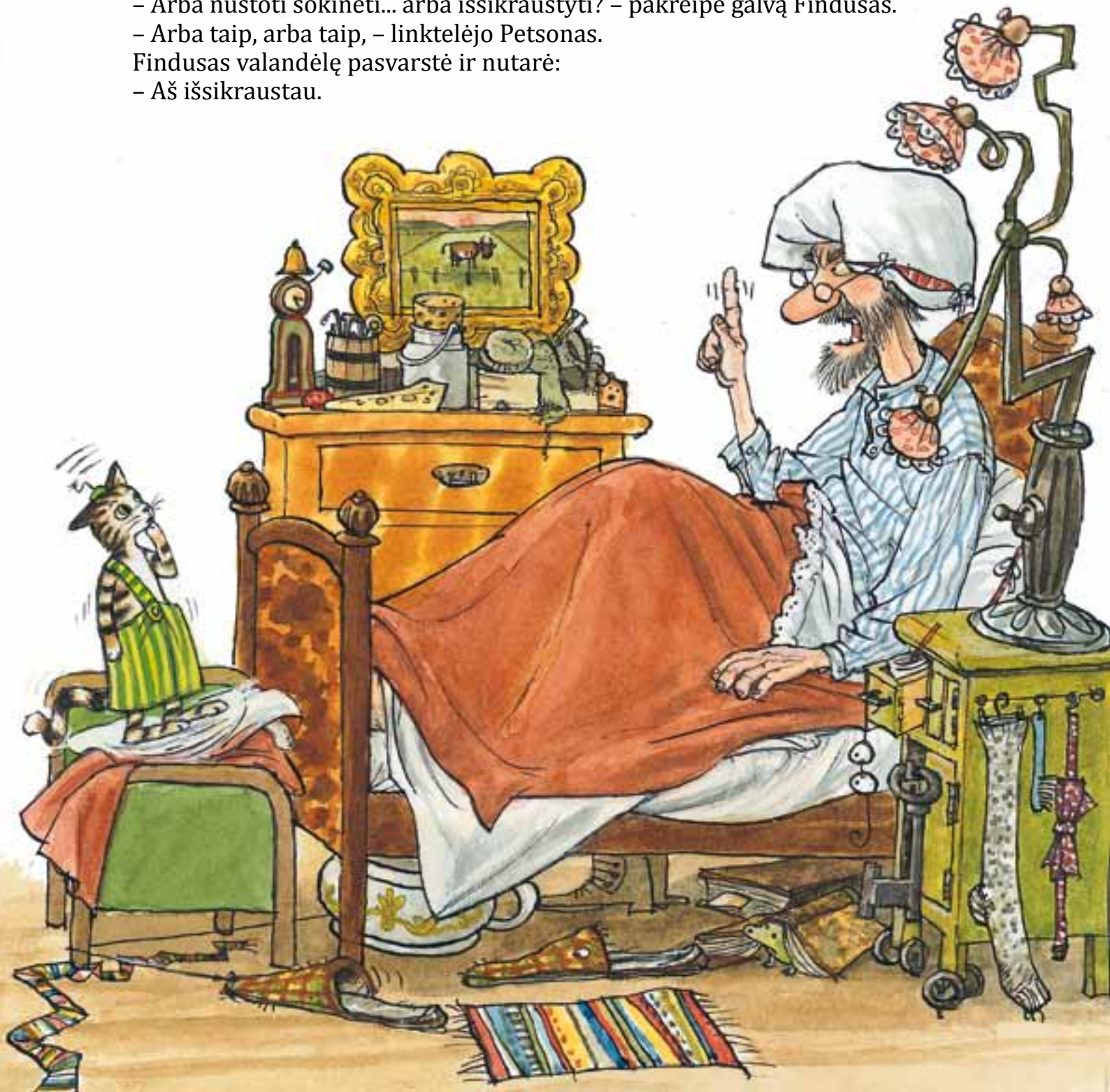
– Koks skirtumas, – suniurnėjo Petsonas. – Vis tiek per anksti dūkti. Net mane prikėlei. Ir taip kiekvieną mielą rytą nuo tada, kai pastačiau tau tą lovą. Arba tu nustosi šokinėti, arba... teks lovą kur nors iškraustyti.

– Arba nustoti šokinėti... arba išsikraustyti? – pakreipė galvą Findusas.

– Arba taip, arba taip, – linktelėjo Petsonas.

Findusas valandėlę pasvarstė ir nutarė:

– Aš išsikraustau.

Dėdulė išpūtė akis.

– Išsikraustai? – nepatikėjo. – Negi rimtai imsi ir išsikraustysi iš namų?

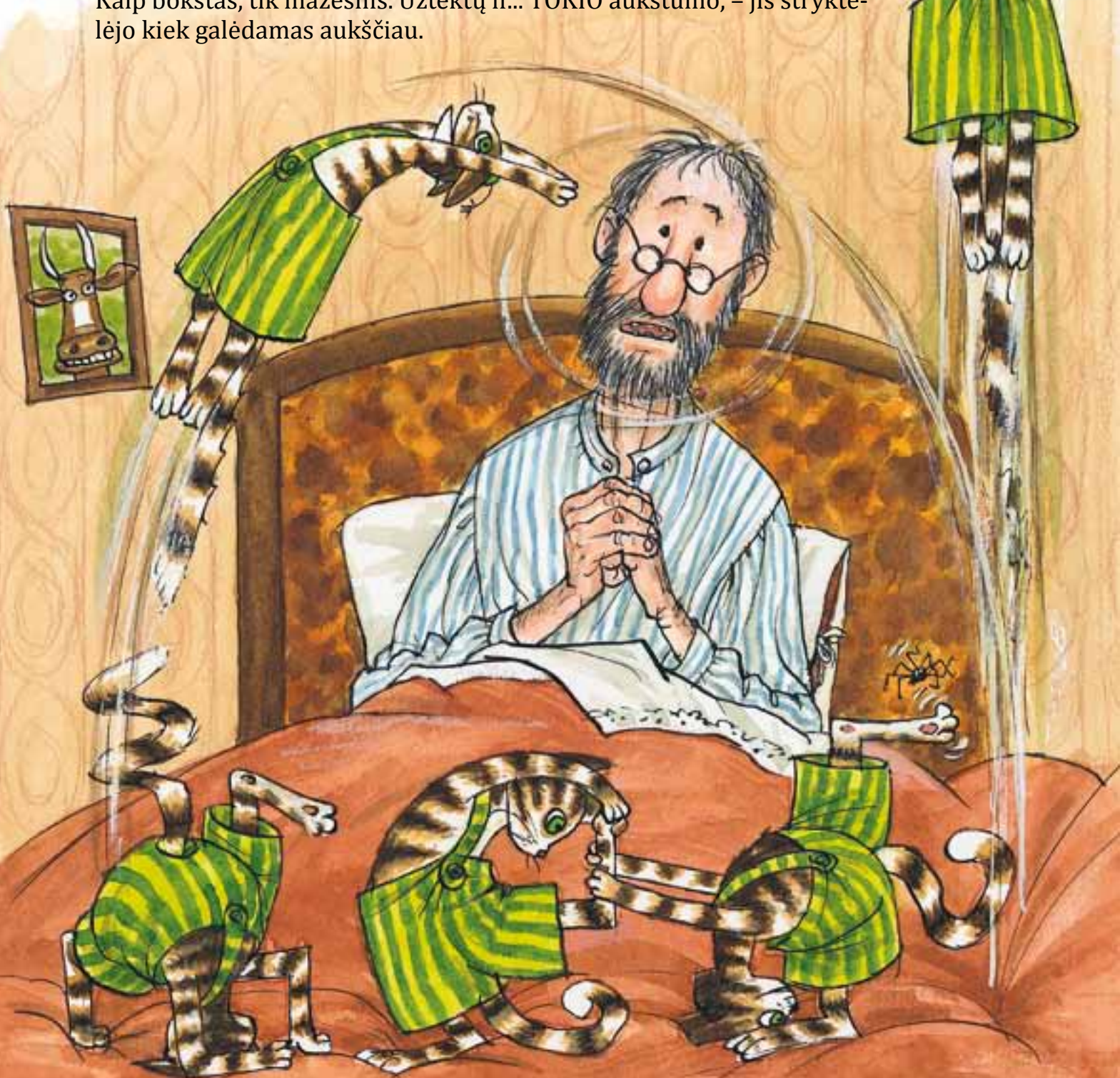
– O ką? Jei neleidi šokinėti lovoje, tada išsikraustau.

– Bet... ar negalėtum rytais palaukti, kol atsibusių, ir tada šokinėti?

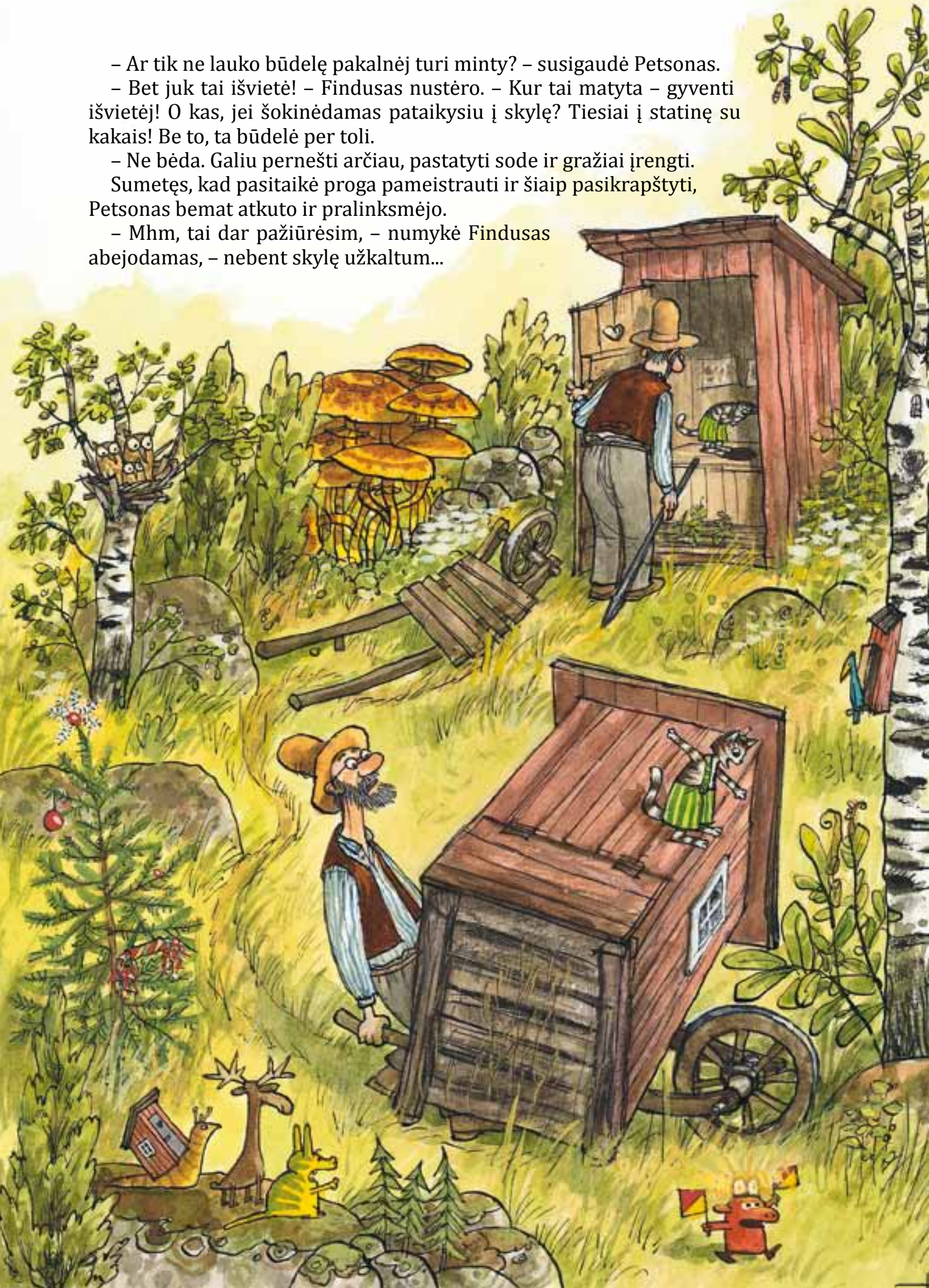
– Jokiu būdu! Katinai privalo daryti rytinę mankštą vos pramerkę akis. Antraip apkerpėtų kaip kokie šlubi seniai. Į ką tai panašu!

– Tas tai taip, bet vis tiek... – bandė perkalbėti jį Petsonas. – Neverta vien dėl to kraustyti! Kas tau šovė į galvą? Kurgi tu gyvensi?

– Ėėė, ką aš žinau... Gal kokiam nameee, – nutęsė Findusas. – Ar nekėso čia kur nors koks nameliukas, Petsonai? Gal net didokas namas. Kaip bokštas, tik mažesnis. Užtektų ir... TOKIO aukštumo, – jis stryktelėjo kiek galėdamas aukščiau.

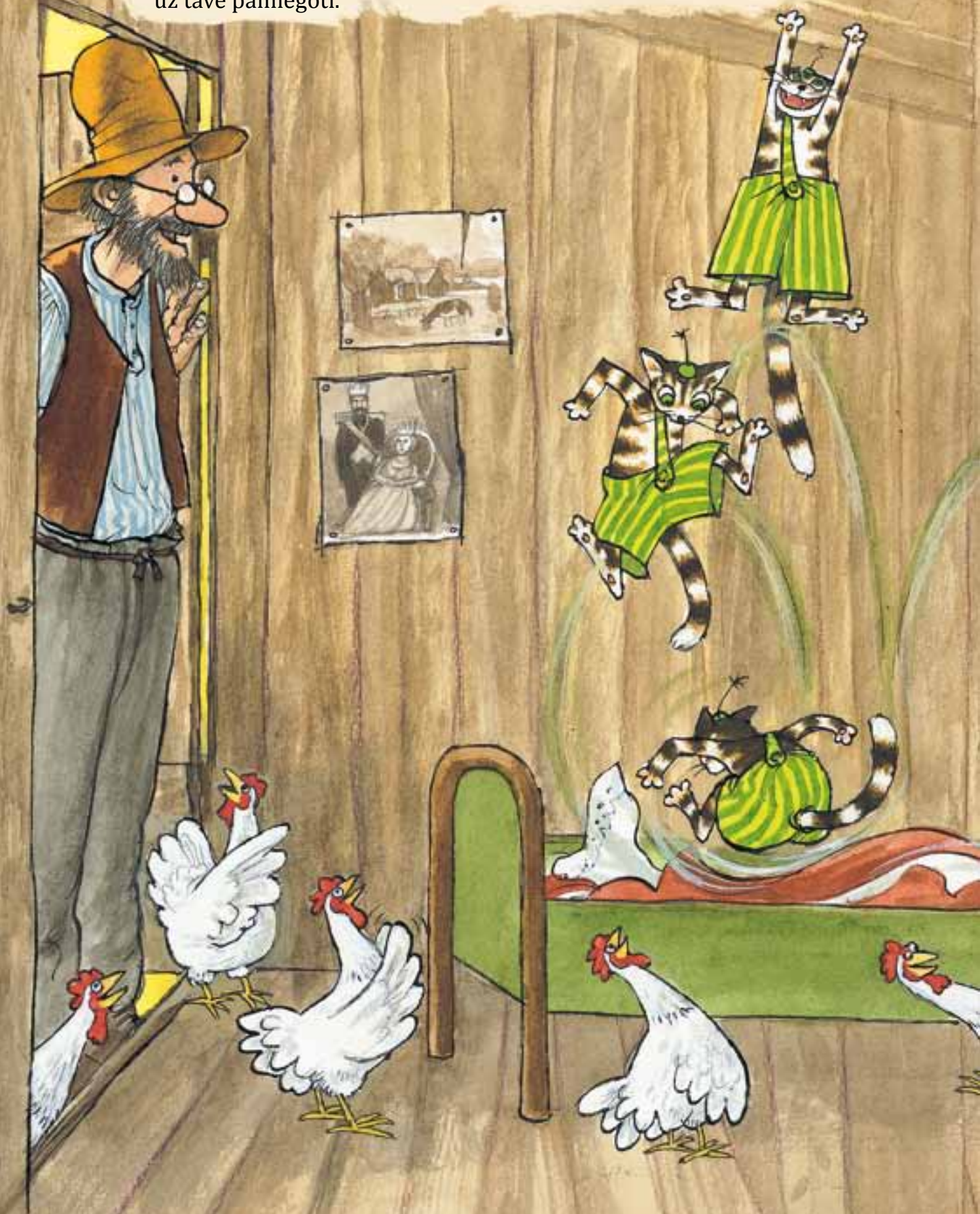
– Ar tik ne lauko būdelę pakalnėj turi mintyti? – susigaudė Petsonas.
– Bet juk tai išvietė! – Findusas nustėro. – Kur tai matyta – gyventi išvietėj! O kas, jei šokinėdamas pataikysiu į skylę? Tiesiai į statinę su kakais! Be to, ta būdelė per toli.
– Ne bėda. Galiu pernešti arčiau, pastatyti sode ir gražiai įrengti. Sumetęs, kad pasitaikė proga pameistraiuti ir šiaip pasikrapštyti, Petsonas bemat atkuto ir pralinksmėjo.
– Mhm, tai dar pažiūrėsim, – numykė Findusas abejodamas, – nebent skylę užkaltum...

Po pusryčių Petsonas pargabeno būdelę iš pakalnės. Užritino ant karučių – ne tokia ir sunki besanti – ir parvežęs į sodą pastatė paunksmėje. Paskui išplėšė senas lentas, ši bei tą pataisė, kai kur pasidarbavo pjūklų ir plaktuku, ir popiet namelis buvo baigtas.

Tada atėjo metas pernešti lovą.
Findusas išmėgino lubų aukštį. Pasirodo, namelis kaip tik skirtas šokinėti.
Galva į lubas nesidaužo ir statinės su kakais nė kvapo nebelikę.
– Neblogas namas išėjo, Petsonai, – pagyrė jis, – geras tu dėdulė.
– Tai jau, – sumurmėjo Petsonas, – ką darysi, kad mėgstu rytais ilgiau
už tave pamiegoti.

Findusas visą dieną nekėlė kojos iš savo mažojo namelio. Pašokinėjęs apsi-
tvarkė, vėl pašokinėjo, išvijo vorą ir dar pašokinėjo. Paskui prie namelio atėjo
vištos. Norėjo užsukti į svečius pašokinėti, bet Findusas jų neišleido.

Jam taip patiko naujasis namelis, kad jis visai užmiršo Petsoną. Vakarop dėdulė pats pabeldė į duris.

– Užei pas mane, gausi vakarienės, – pakvietė.

Findusas, visas išilinksminęs, stačiomis nuliuksėjo iki pat didžiojo namo.

– Man dar reikės staliuko ir kėdės, – pareiškė jis. – Kad galėčiau vakarieniauti savo namuose. O šiandien galiu pavalgyti sėdėdamas ant lovos.

– Ką?.. Tu net ir valgysi tenai? – išsižiojo Petsonas. – Ar neužtenka šok...

Tačiau Findusas tik šmurkštelėjo į virtuvę ir pasigriebęs savo košės dubenėlį išdrožė atgal. Petsonas it musę kandęs spoksojo jam įkandin.

Nordqvist, Sven

No-58 Findusas išsikrausto / Nordqvist, Sven; iš švedų kalbos vertė Raimonda Jonkutė. – Vilnius: Nieko rimto, 2013. – 28 p.: iliustr.

Jau beveik trisdešimt metų švedų rašytojo ir dailininko Sveno Nordkvisto (g. 1946) knygos apie dėdulę Petsoną ir katiną Findusą džiugina viso pasaulio vaikus ir kviečia į naujus susitikimus. Ši knygelė kupina spalvingų, smagių iliustracijų. O Findusas, Petsono subartas, kad rytais kelia triukšmą ir neleidžia dėdulei išsimiegoti, išsikrausto gyventi į atskirą nameliuką.

Redaktorė **Giedrė Kmitienė**

Maketavo **Vilija Kvieskaitė**

Tiražas 1800 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, 11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino *Livonia Print*, Latvija, 2013

Kiti Petsono ir Finduso nuotyčiai:

– Aš išsikraustau, – valandėlę pasvars-
tęs nutarė Findusas.

Dėdulė išpūtė akis.

– Išsikraustai? – nepatikėjo. – Negi rim-
tai imsi ir išsikraustysi iš namų?

– O ką? Jei neleidi šokinėti lovoje, tada
išsikraustau.

Finduso ketinimai kuo rimčiausi. Juk
katinai turi daryti rytinę mankštą vos
pramerkę akis, kad neapkerpėtų. Jei
Petsonui nepatinka, tai jau jo bėdos. Tik
labai toli kraustytis nesinori, nes aplinkui
šmirinėja lapinas. Be to, ir dėdulei be
katino gyventi nei šis, nei tas. Negi su
vištom košę srėbs?

www.niekorimto.lt *Užsuk :)*
El. knygynėlyje – geresnės kainos!

